

ОДЕЉЕЊЕ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ У. Г. Б.

1

III 8

Јевреји

Презиме и име: К а в и ћ В е р а

Надимак: _____ Илегална имена: _____

Занимање: нудиља Датум рођења: 11-V-1904 године

Место рођења: Петриња срез (за странца држава) _____

Држављанство: б. Југославије Народност: јеврејка

Вера: католичке Завичајна општина: _____

Име оца: Славољуба мајке: Беате рођена: Хајнл

Брачно стање: разведена Име и рођено презиме супруге-а _____

Број деце: једно и њихова имена _____

Стручна и школска спрема: _____

Које језике говори и пише: _____

Јели и како регулисао војну обавезу (чин): _____

Место сталног становања, улица и број: _____

Подаци: као Хрватица била нерасположена према Србима, и то своје нерасположење јавно испољавала. Иста је спроведена Јеврејском отсеку раду утврђивања порекла исте.

Лица у вези: _____

Предмети II бр. 12219/42

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИАБ, УГБ - сп. II - 8/33, к. 144/35

III дос. бр. 8/33

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
КОНЦЕНТРАЦИОНИ ЛОГОР

Бр. 7064

3 септембра 1942 год.
БЕОГРАД — БАЊИЦА

ОДЕЛЕЊУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ УПРАВЕ ГРАДА БЕОГРАДА

У вези постојећег наређења Концентрационом логору је част спровести Оделењу КАВИЋ ВЈЕРУ, нудиљу, рођену 11.V.1904 год. у Петрињи, која је у овај Логор упућена од стране Четничког одреда Војводе Горњоколубарског. Над именованом је извршена децинфекција, окупана и лекарским прегледом установљено да је здрава.

Прилог цео предмет којим је спроведена.

Именована је примила све своје ствари као и новац у колико је имала приликом стављања у Логор.

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
POLIZEIPRÄSIDIUM — BELGRAD
Spezialpolizeibetriebung

II № 12219-III
4. V - 1942

По наредби
УПРАВНИКА ГРАДА БЕОГРАДА
Шеф Концентрационог логора,

[Handwritten signature]

r. Mischak

7/15-44

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

III одељку у раду.
Мисе у приливу.

4-IX-1942 i.

шеф,
[Handwritten signature]

ИАБ, УГБ-сл. III - 8/33 к. 144/35

**ЧЕТНИЧКИ ОДРЕД
ВОЈВОДЕ ГОРЊО КОЛУБАРСКОГ**

Ч. Бр. 1088

20 - VIII -

1942. год.

ПОЛОЖАЈ

Доставља кривично саслушање Вере Карић и пријавца Спасић Бранка из Рудовца.

КОМАНДАНТУ МЕСТА.- ЛАЗАРЕВАЦ.-

Упућује се КАВИЋ ВЕРА стражарно са кривичном саслушањем и пријавом Бранка Спасића из села Рудовца, из којег се види да је провала погрдним речима четнике и Србе, као и бацала четничке фотографије у нужник- клозет.

Мишљења сам да се противу именоване поведе извиђај, и за учивено дело најстрожије казни.

С молбом на надлежност.

Командант одреда,
Војвода,

Раде Т. Колубарски

20 - VII -

КОМАНДА МЕСТА ЛАЗАРЕВАЦ

Бр. 230

29 августа 1942 г.

у Лазаревцу

ЧЕТНИЧКОМ ОДРЕДУ БАРОШЕВАЦ.- Данас је предата ва-
ш четнику Кавић Вера која је родом из Хрватске, хрватица. Исту спрове-
сти у Рудовце где ће примити своје ствари које је донела код Бранка
Спасића, који је дужан да их преда истој. По овом исту спровести оделе-
њу специјалне полиције Београд.

Именована потврдити на овом акту шта је све примила од својих ствари.

КОМАНДАНТ:
Капетан I. класе,

Бран. Милорад

- 1.
- 2.
- 3.

Примила

.....

29 - VII -

**ЧЕТНИЧКИ ОДРЕД
ВОЈВОДЕ ГОРЊО КОЛУБАРСКОГ С.-48.**

Ч. Бр. *МЛ7*

1 септембра

1942. год.

БАРОШЕВАЦ.

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ОДЕЉЕЊУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ БЕОГРАД.- У вези наређења команде места у Лазаревцу Бр. 230 од 29 августа 1942 год. стражарно се спроводи тој полицији Кавић Вјера, родом из Хрватске-Хрватица. Исту спроводи са својим стварима према приложеном записнику овога одреда од 30-VIII-1942 год., четник овога одреда Степановић Милорад.

4
Рађено у канцеларији ВОЈВОДЕ ГОРЊОКОЛУВАРСКОГ на дан 20 августа 1942
године у Барошевцу.-

И С П И Т
===== (По кривици)

КАВИЋ ВЕРЕ, родом из Петриње, настањене у Загребу, због изговора погрдних речи за четнике, српство и бацање четничких фотографија у нужник-клозет.

I.

На општа питања окривљена је одговорила:

I.

Зовем се КАВИЋ ВЕРА, родом из Петриње, срезом Загребачког, односно настањене у Загребу, стара 37 година, вере Римокатоличке, по народности хрватица, писмена сам; свршила сам 8 разр. гимназијудата, а сада сам разведена од мужа; До сада судом не суђена нити осуђивана.
Незнам зашто се на испит узимам.

II.

Ти се Вере узимај на испит да кажеш зашто си четничке слике скинула са зи-
● из кухиње Спасић Бранка из села Рудовца и исте бацила у нужник-клозет.

II.

Ја нисам скидала никакве четничке фотографије из кухиње Спасић Бранка из села Рудовца, а тако исто ни из његове собе, нити бацила у клозет-нужник, већ сам спремила неке цивилне фотографије и метнула у један велики рама, где је стајала његова слика т. јест испред његове слике. Ово сам урадила из разлога чистоће (хигијенских разлога) - због стеница.

III.

Вере ти се позиваш да кажеш зашто ружила четнике и Србе разним погрдним речима и зашто си говорила да се не бојим никога?

III.

Четнике и Србе ничим нисам ружила, нити за њих ма шта говорила хрђаво. Говорила сам да се не бојим никога из разлога што сам исправна и пошто сам исправна ја сматрам да ми не може нико ништа.

IV.

Вере зашто си претила Бранку Спасићу да ћеш њега и сина му интернирати у Немачку?

IV.

Ја сам му претила из разлога тога, што ме у последње време Бранко почео стављати и што ми је одрекао сваку помоћ да ми укаже као болесној жени, а коју сам болест задобила док сам била на раду код њега, а сину сам му рекла да ће га сигурно позвати у националну службу и да се не плаши, јер ту има много што шта да научи. Док је његов син Милорад одговорио да ће рађе у шуму побећи, него следовати позиву за

националну службу.

V.

Веро где си се од 6 априла 1941 године налазила све до данас и чиме си се све занимала?

V.

Од 6 априла 1941 г. па све до месеца децембра исте године била сам, као сестра код Лавачека Драгутина у Београду чиновника "ШКОДЕ". Од месеца децембра 1941 па до 1 априла 1942 г. била сам код Мирка Матића у Аранђеловцу на лечење. Од 1 априла до 8 маја 1942 године била сам домаћица код госпође, Ракасовић у Аранђеловцу; од ње сам дошла код Бранка Спасића у Рудовце, који ме је овде узео за жену и преварио ме је, те сам многе ствари, моје утрошила око њега и око његове куће, а осим тога и њега обукла, а данас ме избацује из куће а своју обавезу коју ми је дао даће ме узети за жену одриче.

Веро имаш ли још шта по овоме да кажете, а на показано можеш ли се заклетети?

VI.

Нема ништа нарочито сем молим да ми плати све оно што сам уложила у његову кућу и њега обукла, као и да ми за три месеца плати новчано по 600 динара месечно. Свега 1800 динара.

У противном ако ми не да тражићу преко надлежних власти.

Друго немам шта по овоме да кажем, а на показано могу се и заклетети: Испит ми је прочитан и све су речи моје у њему тачно забележене.

Писмен сам,

Vjira Karic

Саслушао и оверава:

Војвода,

Радо Ј. Јакубовић

ЧЕТНИЧКИ ОДРЕД
ВОЈВОДЕ ГОРЊО НОЛУВАРСКОГ

Ч. Бр. 1088.

20 - VII - 1941. год.

ПОЛОЖАЈ

ИДБ. УГВ - СЛ. III - 8/33, к. 144/35

4/a

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA
KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

LEGITIMACIJA
ZA
DOBROVOLJNE BOLNIČARE - KE

1116 116 - CO III - 18/35 K 117/35

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA
KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

LEGITIMACIJA

ZA

DOBROVOLJNE BOLNICARE - KE

НАБ. ГИБ - С. А. П. - 8/33 к. 144/35

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Dužnosti dobrovoljnih bolničara-ki

Svaki dobrovoljni bolničar-ka dužan je za prvih 5 godina, radi obnavljanja i dopune stečenog znanja, provesti na praktičnom radu pri bolnicama, ambulancama, dispanserima ili sličnim ustanovama 15 dana u svakoj godini, radeći najmanje 2-3 časa dnevno.

Dužnosti dobrovoljnih bolničara-ki jesu:

- 1) ukazivati prvu pomoć pri nesrećnim slučajevima,
- 2) vršiti razne službe i dužnosti pod rukovodstvom stručnog osoblja za vreme rata, elementarnih nepogoda i epidemija,
- 3) saradivati na svima poslovima, koji imaju za cilj čuvanje i unapredjenje narodnog zdravlja.

Dobrovoljni bolničar-ka treba da prijavi svaku promenu adrese odboru Društva crvenog krsta u mestu i banovinskom odboru. Naročito na slučaj mobilizacije treba odmah ovim odborima javiti tačnu adresu.

MAŠ. 706-CA. III - 8/33, K. 144/35 3

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

G. J. *Klavić Vera*

rodjen-a u *Petrijuji*, srez *Petriuja banov. Savska*

dan, mesec i godina rođenja *11 maja 1906*

mesto stalnog stanovanja *Zagreb, Klarovička 25*

podanstvo *Jugoslovensko*

registrovan-a kao dobrovoljni bolničar-ka po završenom tečaju i položenom ispitu kod *Savskog banovinskog* odbora Društva crvenog krsta u *Zagrebu*, na dan *20 XII 1938*

Preisednik Odbora
Društva crvenog krsta

Zavedeno pod Br. *68*

Datum *4 januara 1939*

pečat

Svojeručni potpis

Vjera Klavić

Komanda .....

Vojnog okruga

Br. ....

Da je g. ....

rodjen-a: dana ..... meseca ..... godine .....

u ....., srez ..... banovina .....

registrovan-a kao dobrovoljni bolničar-ka Društva crvenog krsta,

kod ..... odbora Društva u .....

Mesto .....

Datum .....

Overava:
Komandant vojnog okruga,

Praktičan rad, vežbe i razne službe

(U ovu rubriku odbori Društva crvenog krsta, Uprave bolnica i druge ustanove ubeležavaju podatke o radu, vežbama i raznim službama, koje je dobrovoljni bolničar-ka obavio po pozivu Društva crvenog krsta)

Gospođa Kević Vera bila je na praktičnom radu na hirurškom odeljenju St. Vojni bolnice [Am Obolst. D B lo 17 aprila 1939 god. Radila je saverno, marljivo, sa razumeravanjem i interesom.

St. kir. def.
Am. pub.

Mar. Obolst.

ИАВ, 416-СА III - 8/33, к. 149/35

Sp. medicinska
+ 1 dobrovoljni grupa

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Управа града Београда
Централна пријавница
Polizeipräsidentium Belgrad
Zentralmeldeamt

ЛИЧНА КАРТА Бр. 269321
IDENTITÄTSSCHEIN №

Презиме и име:
Vor und Zuname:

Вјеџа Карит

Занимање:
Beruf:

неговани еснај

Датум и место рођења:
Datum und Geburtsort:

14. 1906. Јендрић

Народности — држављанство:
Nationalität — Staatsangehörigkeit:

Српско

10 XII 1941 год.
у Београду.

М. П.

Шеф Централне пријавнице:
за Chef des Zentralmeldeamtes:

Шешић

ЦАБ, УГБ - СЛ. III - 8/33, К. 799/85

Својеручни потпис:
Eigenhändige Unterschrift:

Твора Карић

Отисак десног кажипрста:
Abdruck des rechten Zeigefingers:

Рађени у канцеларији ВОЈВОДЕ ГОРЊОКОЛУБАРСКОГ на дан 20 августа 1942 године.-

ИСПИТ СВЕДОКА (ПРИЈАВА).-
(по кривици)

КАВИЋ ВЕРЕ, родом из Петриње, среза Загребачког односно настањене у Загребу, поводом изговора погрдних речи за четнике;

I.

СПАСИЋ Ж. БРАНКО, родом из села Рудоваца, среза Колубарског, округа Београдског, стар 50 година, до сада судом не суђен нити осуђиван, у односу са окривљеном пре два месеца била је служавка код мене, па упитан каза:

I.

У мојој кухињи- мога стана у селу Рудовцима биле су на зиду извешане четничке фотографије, са којима се сликао и мој син Милорад. Моја служавка Кавић Вера, родом из Петриње, среза Загребачког по народности хрватица, те четничке слике скинула је са зида и бацила у нужник-клозет, и ружи четнике и Србе разним погрдним речима, али се не сећам тачно њених речи, само је велики противник четника и српства, јер кад год смо се препоручили увек је четнике и Србе подцењивала

Затим ми је рекла да се не боји никога и додаје уз ово " Врло важно и. т. д.; Даље чуо сам од Матић Зорке домаћице из Рудоваца да ће мене и сина интернирати у Немачку.

Молим власти да се именована што пре уклони из мога стана, и да ме заштити, јер може се стварно десити да ми направи да се интернирам у Немачку, као и да се за напред изнете погрдне речи као и за бацање четничких фотографија најстрожије са њом поступи по надлежности.-

Друго немам шта по овоме делу да кажем а на показано могу се и заклети.

Испит ми је прочитан и све су моје речи у њему тачно забележене.

Писмен сам.

Бранко Спасић

Присутни:

1. четник Кавић Вера
2. четник Зайица З. Чиваковић

ЧЕТНИЧКИ ОТРЕД
ВОЈВОДЕ ГОРЊОКОЛУБАРСКОГ

Ч. Бр. 1088.

20 - VIII - 1942 год.

ПОЛОЖАЈ

Саслушао и оверава:
Војвода,

Рајко Ј. Колубарац

ИДБ, ТГБ - СЛ. III - 8/33, К. 144/35

Рађено у канцеларији Одредa Српске државне страже, среза Колубарског Лазаревац, 28 августа 1942 године у Лазаревцу.

С А С Л У Ш А Њ Е :

КАВИЋ ВЕРЕ кћи Славка и мајке Бете, из Хрватске Петриње, среза истог, Округа Загребачког, стара 36 година, римокатоличке вероисповести, ну= диња.

I.

Ти се Вера узимаш на испит да кажеш от куда си дошла у село Рудовце, среза Колубарског, зашто и код кога?

I.

Пре 3 месеца била сам запослена у Аранђеловцу, код Ракасовић Марије, као до= маћица. Једног дана код мене је дошао Влајо Јовановић које га сам познавала и исти ме је питао да би се удала. Ја сам рекла да би ако је прилична партија.

После трећег дана дошао је СПАСИЋ БР БРАНКО из Рудоваца кафеџија, које га ми ЈЕ препоручио Јовановић Влајо и после изве= сног времена отишла сам у Рудовце код ку= ће Спаић Бранка. Бранко ми је обећао брак и да ће ме венчати на што сам ја пристала и остала код њега.

Од моје стране набавила сам суђе и нешто постелне спреме.

Ја сам се разболела, али ми Бранко није тео помоћи нити, лечити. Настала је свакодневна свђа исти ми је почео претити и тражио је ки начин како да ме отера.

Једне ноћи да би ме отерао дао ме је тужити код четничког штаба, у ноћи су дошли четници и отерали ме.

Ствари које су моје и које сам ја набавила остале су код њега. Вредност ових ствари износи преко 20.000 динара.

II.

Ти си Вера једног дана поскидала слике четничке са зида у његовој ку= чи и баџила их у клозет. Грдила си србе погрдним речима и исте подцењивала.

Даље претила си Бранку и његовом сину да ћеш их оптужити да их отерају за лагер.

I.

Није истина да сам ја скинула неке четничке слике. Истина је да сам ја када сам крчила кућу са зида поскидала неке слике али и те нисам баџила у клозет како то Бранко наводи, него сам исте оставола посебно док се кућа окречи.

Истина је да сам претила, али то сам рекла онда када ме је на сваком кораку гв= вио и малтертирао. Ово је сам начин како и се мене отресао и да нисам код њега.

По овом немам ништа више, сем то пошто се налазим у затвору код те команде храну од никог не примам, па молим да ме не ко храни а ово је дужан Бранко Спасић из Рудоваца који ми је ово приредио, прева= рио да ће ме узети за жену и на тај ме на чин упропастио.

Писмена сам.

Vera Kavic

СА СЛУШАО И ОБЕРАВА

КОМАНДИР

Капетан *I. Klasa*

П Р И С У Т Н И :

- 1. *Миле Милошевић*
- 2. *Милош Милошевић*

ИДБ, УДБ - СЛ. III - 8/33, к. 144/35

7
Сађено у канцеларији штаба четника
одреда Горње Колубарског на дан 30
августа 1942 год. у Барошевцу.

З А П И С Н И К
(изјаве)

Кавић Дера из Хрватске-Хрватица-Петриње, среза Петрињског, округа
Загребачког, о примљеним својим стварима од Спасић Бранка земљ. из Рудоваца,
среза Колубарског, округа Београдског.

Кавић Дера из Хрватске-Петриња,
притвореник у овом одреду, упитана **XXXX**
да изјави и покаже све своје ствари
које је примила од Спасић Бранка земљ.
из Рудоваца, следеће изјави:

На дан 29 августа 1942 год. од Спасић
Бранка земљ. из Рудоваца примила сам сво-
је ствари и то:

1/ 5/ пет плавих хаљина-униформа,
једна блуза и сукња штрикана, три сукње-две црне и једна плава, једна
штофана хаљина црна, штофана хаљина тегерт, штофана хаљина драп, један костим
плави, једна шарена хаљина, свилена хаљина штрафнаста црна, свилена хаљина свет-
ло плаве боје, три кецеље-једна црна, једна плава, једна тегерт, једна бела хаљ-
ина са плавим штрафнама, једна сукња свилена црна и једна блуза исто свилена
црна, једна тегерт блузица, једна бела, једна плава и једна штрикана, једна муш-
ка кошуља, један тегерт, један плави џемпер, две јутарње хаљине, једна кућна хаљ-
ина, један џакетић, један капут зимски и један шал, једанест женских гаћа,
осам комбинезона, шест ноћних кошуља и један комбинезон, један купаћи костим,
три навлаке за јастуке, пет пешкира, два метра фланела, пола метра шифона,
две беле кецеље, једно цедило, **XX** седамнаест шнутлика, четири пара рукавица и
два пара чарапа, један шал, дванаест пари разних чарапа - зимски и летњи, један
мидер, три мараме и још две мараме, четири прслучића, са њом је било (у затвору
троје гаћице, један комбинезон, два пара чарапа, две шнутлике) прибор за умивање,
један асталски сат, четири каиша, једна кравата, две беле кратне, три пара игала
за штрикање, прибор за завијање, три комада фате, и пет завоја, једна шtringла
фула, три клучета, једне наочаре, почети један ручни рад, три кануре вунила,
две ташне, једна кожна и једна тегерт, прибор за прање феша, ручна апотека,
прибор за шивење, две кутије, један регатор, три пара ципела и једне сандале,
прибор за чишћење ципела, три комада сапуна за феш и за умивање четири кома-
да **XXX** сапуна, намирница животни: шећера, пиринца, брашна, једанест разних књига,
једно мастило, једна празна кутија, две кутије апотекарске масти, хлеб-двопек,
шпиритус у сувом стању, једна кутија сердина, бибер и паприка, једанест паклица
бибера и једна паклица паприке и једно огледало, две чаше и једну шољу, две
шерпе, један ђувеч, један поклопац, једно лонче од 1 кгр. једна бућкалица и једна
ан бакрач, једна вангла, три комада земљане чиније, један тигањ, дванаест комада
штипаљки за веш, један амрел, четири офингела, један нож, један јорган и један
јастук перјани, један маршав, два куфера и два сандука, једна котарица.

То су све ствари које сам примила од Спасић Бранка земљ. из Рудоваца

Присутни, -прегледају и пребројавају ствари: Примила,

- 1/ *Димитријевић Драго*
2/ *Небојина Вукчић*
3/ *Митрашић*

Драго Вукчић
Влада Војводства

Веро, јесили све ствари примила
од Спасић Бранка, ако ниси шта ти још
од ствари фали?

Нисам све ствари од Спасић Бранка
примила и то: два пара ципела-једне ципе-
ле и једне сандале, један лавор, једна
шерпа од седам кгр. два џемпера, једна
кгр. шећера, једна кутија хипермангана,
један пар чарапа,

шест шнутлика, једна пегла.
За ове све ствари које ми недостају

теретим Спасић Бранка и његовог сина
Милорада и молим да ми сепоменуте ствари
донесу на леп начин, у противном
тражићу судским путем. Пред тога дужан
ми је Спасић Бранко на име моје служ-
бе за три месеца хиљаду и осам стоти-
на динара.

Друго ништа немам да кажем на
показате могу се заклетити.

Писмена,
Ђура Кавић

Присутни,

- 11. Милорад Милошевић Рудовац
- 21. Небојина Божић
- 31. Милорад

Записник сачинио и оверава

ВОЈВОДА
Радо Ј. Казуцки

Добављен овом одреду Спасић
Бранко из Рудоваца на саучењу са
Кавић Вером о предњем упитан у очи
јој каза:

Ништа од њени ствари више немам,
сем једне шерпе, коју ћу данас донети
да јој предам.

Да сам јој све ствари предао, показу-
јем на увид потврду од Кавић Вере, из
које се види да је од мене примила све
своје ствари. Молим да се потврда препи-
ше и приложи предмету. Ако Кавић Вера
сумња да се ствари које јој недостају
налазе у мојој кући, нека пође и поново
изврши претраживање у мојој кући и све
што њено нађе нека носи.

То је све што имам да кажем а на
показате могу се заклетити.

Писмен,

Ђура Кавић

Присутни,

- 11. Милорад Милошевић Рудовац
- 21. Небојина Божић

Саслушао и оверава

ВОЈВОДА

Радо Ј. Казуцки

Накнадно после другог претраживања своји ствари у кући Бранка Спасић земљ. из Рудоваца Кавић Вера по предњем упитана каза:

После другог одласка кући Спасић Бранка земљ.из Рудоваца у његовој кући наша сам своје следеће ствари:један лавор, три марамнице,један пар чарапа кратки, све ове ствари као своје узела сам себи, а шерпу од седам кгг.примила сам од Спасић Бранка у динара двеста четреде-сет у готовом, јер смо се тако споразуме-ли. Те ми од ствари још фали: два пара ципела, један пар свилених чарапа, за које теретим Спасић Бранка ~~дхи~~ његове укућане . Пред тога тражим да ми Спасић Бранко за три месеца плати ~~х~~ (1800 хиљаду осам стотина динара, рачунајући месечно по шест стотина динара, као награду за службу, како се у команди места изјаснио , да ме је во-дио као служавку са наградом од шест сто-тина динара месечно.

Немам више ништа да кажем а на показате могу се заклети.

Писмена,
Вера Кавић

Добављен овоме одреду Спасић Бранко земљ.из Рудоваца о потребном упитан, односно да ли још што од ствари Кавићеве Вере има?и да ли пристаје да јој плати награду од хиљаду и осам сто-тина динара, као и ствари које јој недо-стају Каза:

Кавић Вере -вене ствари немам више никакве, све што је код мене од њени ствари било, она је однела и о томе ми издала писмену потврду, да је све своје ствари од мене примила и да од мене ништа не тражи. Оргиналну потврду показујем наувид и молим да се иста препише и овери и прикључи уз предмет. Награду од (1800 хиљаду осам стотина динара не пристајем да платим, јер ~~х~~ се је хранила у мојој кући-мојом храном.

Немам више ништа да кажем, а на показате могу се заклети.

Писмен,

Бранко Спасић

Присутни,

- 1/ *Радомир Јокић*
- 2/ .....

Саслушао и оверава

ВОЈВОДА,
Радомир Јокић

9

Данас сам примила све моје ствари које су се налазиле у кући Спасић Бранка и немам више од њега ништа да тражим.

29 август 1942 год.
У Рудовцима.

Примила,
Вјера Кавић с.р.

Да је препис ове потврде веран своме оригиналу, који се налази у рукама Спасић Бранка земљ. из Рудоваца оверава

Бр. Службено
31 август 1942 год.
Баршевац.

ВОЈВОДИНА

Радо Кавић

ИДБ, ЧГБ - сл. III

- 8/33

к.

149/35

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Рађено 3 X 1912
у Одељењу специјалне полиције
Управе града Београда.

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Извршен данас над приведеним Марит Вега

по занимању шугрице из Темпине

са станом у улици _____

који се ставља у затвор Доди Мейџор

Приликом личног претреса пронађено је и одузето следеће:

- 1/ један кондук са вешом
- 2/ 2 кулере са камином и вешом
- 3/ 1. земљив са хромом
- 4/ ~~једна била са једном~~
~~документом и једном~~
- 5/ једна машина са 2.207 динара
две киноре две етикетне и једна
цифа и мейџор.

Извршен данас над приведеним _____

по занимању _____

са станом Семпоре наведених ствари ништа друго није нађено нити одузето,
што потврђујемо својим потписом и то:

који се ставља у затвор _____
Претрешено лице: _____

Присутни грађани: _____

Приликом личног претреса пронађено је и одузето следеће: _____

Извршио лични претрес: _____ 2. _____

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције,
ЧИНОВНИК,
Управе града Београда.

ИАБ, ГПБ-СП. III - 8/33, к. 144/35

ЗАПИСНИК:

О извршеном саслушању КАВИЋ ВЕРЕ, нудиља, у Београду без
стана.

I.

Зовем се Кавић Вера, по занимању нудиља, рођена сам 11 V
1904 године у Петрињи, од оца Славољуба и мајке Беате, рођене Хајил,
разведена сам, вере католичке, по пореклу сам Хрватица, имам једно дете
у Хрватској, до данас нисам низашта одговарала.

II.

Као Хрватица а иза развода са својим бившим мужем, дошла
сам у Београд још 1928 године, где сам остала све до после рата, до 1 сеп-
тембра 1941 године.

За све то време у Београду ја сам радила по приватним
кућама око мале деце у својству нудиље или дадиље.

Живела сам мирно и повучено без икаквог политичког исти-
цања, а најмање без истицања свог хрватског порекла.

Прошлого лета водила сам дете свога послодавца Лавачека
Драгутина у Аранђеловац. У току летовања у Аранђеловцу упознала сам се са
власницом хотела "Уједињење", и испричала дој да ми није више сигурно запо-
слење у Београду јер сам знала да ме послодавац неће више држати, због мте-
ријалних побешкоћа. Тада ми је та госпођа рекла да се могу увек уносити у
хотелу код намештања гостинских соба.

Ја сам се заиста вратила у Аранђеловац, после довођења
детета свог послодавца у Београд, и запослила се у наведеној кафани.

Служећи у Аранђеловцу дошла сам у везу са Бранком Спасићем
економом из села Рудовца, срез Колубарски, па ми је он понудио брак, пошто је
удовац и предложио ми је да одмах пређем код њега као домаћица.

Измучена службама по туђим кућама, пристала сам на ову
понуду и преселила се код Бранка Спасића.

Испочетка је међу нама било све у реду, али сам ја касније
оболела теже, пошто ме је крава ударила у стомак. Ваљда зато што је у мени
сада изгубио и жену и домаћицу, променио је своје понашање и почео је тра-
жити начин како да ме се отресе.

Кад сам приметила његову намеру сасвим је природно да је
међу нама дошло до расправљања. Нисам дозволила да будем избачена на улицу
без икакве накнаде бар за свој рад, те су тако настале свакодневне свађе,

Кад је он видео да ме не може отерати ни на који начин,
то се послужио лукавством и денунцирао ме властима као Хрватицу и тобож
као жену која мрзи и напада четнике у Србији. Навео је да сам ја једнога
дана скинула са зида и бацила у клозет четничке слике. Ово није истина,
као што је и његов зет сведочио, који је иза женидбе однео све слике, сем
једне једине која се сада налази код четничког војводе који је извињао
ору ствар. Та је слика донета као доказ да није бачена у клозет.

Према томе он се овим послужио како би ме путем власти
отерао, оставши ми духан за рад од три месеца, што износи укупно 18000/- дина
ра. Као што се из предмета види ни ствари ми све није предао.

Молим да ми се дозволи живот у Београду, или бар у Аран-
ђеловцу, пошто са Хрватском не одржавам никакве везе нити тамо желим живе-
ти.

Исказ ми је у целости прочитан те га као таквог за свој
признајем и потписујем.

П и с м е н а с а м,

ОБЕРАВАЈУ:

Vera Kavic

По наредби

Шефа одељења специјалне полиције
Шеф одсека III, полициј. комесар,

Томшић

Записничар,
Томшић

ИДБ, УДБ - СР. III - 8/33, к. 144/35

ЗАПИСНИК:

О извршеном саслушању КАВИЋ ВЕРЕ, нудиља, у Београду без
стана.

I.

Зовем се Кавић Вера, по занимању нудиља, рођена сам 11 V
1904 године у Петрињи, од оца Славољуба и мајке Беате, рођене Хајил,
разведена сам, вере католичке, по пореклу сам Хрватица, имам једно дете
у Хрватској, до данас нисам низашта одговарала.

II.

Као Хрватица а иза развода са својим бившим мужем, дошла
сам у Београд још 1928 године, где сам остала све до после рата, до 1 сеп-
тембра 1941 године.

За све то време у Београду ја сам радила по приватним
кућама око мале деце у својству нудиље или дадиље.

Живела сам мирно и повучено без икаквог политичког исти-
цања, а најмање без истицања свог хрватског порекла.

Прошлога лета водила сам дете свога послодавца Лавачека
Драгутина у Аранђеловац. У току летовања у Аранђеловцу упознала сам се са
власницом хотела "Уједињење", и испричала дој да ми није више сигурно запо-
слење у Београду јер сам знала да ме послодавац неће више држати, због мте-
ријалних побешкоћа. Тада ми је та госпођа рекла да се могу увек уполити у
хотелу код намештања гостинских соба.

Ја сам се заиста вратила у Аранђеловац, после довођења
детета свог послодавца у Београд, и запослила се у наведеној кафани.

Служећи у Аранђеловцу дошла сам у везу са Бранком Спасићем
економом из села Рудовца, срез Колубарски, па ми је он понудио брак, пошто је
удовац и предложио ми је да одмах пређем код њега као домаћица.

Измучена службама по туђим кућама, пристала сам на ову
понуду и преселила се код Бранка Спасића.

Испочетка је међу нама било све у реду, али сам ја касније
оболела теже, пошто ме је крава ударила у стомак. Ваљда зато што је у мени
сада изгубио и жену и домаћицу, променио је своје понашање и почео је тра-
жити начин како да ме се отресе.

Кад сам приметила његову намеру сасвим је природно да је
међу нама дошло до расправљања. Нисам дозволила да будем избачена на улицу
без икакве накнаде бар за свој рад, те су тако настале свакодневне свађе,

Кад је он видео да ме не може отерати ни на који начин,
то се послужио лукавством и денунцирао ме властима као Хрватицу и тобож
као жену која мрзи и напада четнике у Србији. Навео је да сам ја једнога
дана скинула са зида и бацила у клозет четничке слике. Ово није истина,
као што је и његов зет сведочио, који је иза женидбе однео све слике, сем
једне једине која се сада налази код четничког војводе који је извињао
ору ствар. Та је слика донета као доказ да није бачена у клозет.

Према томе он се овим послужио како би ме путем власти
отерао, оставши ми дужан за рад од три месеца, што износи укупно 18000 дина
ра. Као што се из предмета види ни ствари ми све није предао.

Молим да ми се дозволи живот у Београду, или бар у Аран-
ђеловцу пошто са Хрватском не одржаван никакве везе нити тамо желим живе-
ти.

Исказ ми је у целости прочитан те га као таквог за свој
признајем и потписујем.

Писмена сам,

ОВЕРАВАЈУ:

Vjera Kavic

Записничар
Demir

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф одсека III, полициј. комесар.

Томшић

ОДЕЛЕЊЕ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
Управе града Београда

БЕОГРАД.

Према добивеном наређењу, извидима и провером за КАВИЋ ВЕРУ установио сам следеће:

Кавић Вера, рођена 11 V 1904 године у Петрови, од оца Вјекослава и мајке Беате, у Централној пријавници стоји да је пријављена 11 XI 1940 године у улици Чубриној Бр.4.

На лицу места у улици Чубриној Бр.4 приликом провере сазнао сам од Хлавачека Драгутина и његове жене Зоре, код које је именована била запослена као одгојитељица, да је иста с њима дошла из Загреба у Београд 1940 године и да је била код њих свега око две године. Они је знају под именом Кавић Вера и да је мајка једног женског детета које се налази наводно, у Загребу. Осим тога пошто се није слагала са њима добила је прошле године првога децембра отказ на 15 дана али тај отказ није издржала већ је пре рока отишла. Даље ми је речено да се она зове Кавић Вера, рођена Кауфман, али ми Хлавачек и његова жена нису знали рећи да ли је она Јеврејка или не.

Од настојнице куће Чубрина Бр.4 сазнао сам да је именована прошле године баш онога дана када су Јевреји купљени нестала из Београда, а осим тога да је у почетку када су Јевреји регистровани, носила траку којом су ови били обележени, а касније је више није носила.

Такође провером код Живадиновић Јована у улици Господар Јевремовој Бр.13 где је Кавић Вера рекла да је била намештена нисам могао ништа установити пошто се они не сећају да је код њих икада била особа под тим именом.

Осим овога се ништа више није могло дознати.

24 септембра 1942 године
БЕОГРАД.

Драго Клементић
Полицијски агент,

КАБ.УГБ-СА.Ш - 8/33, к. 149/35

ОДЕЛЕНУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ

У. Г. Б.

14

Према добивеном наређењу, установљено је да је КАВИЋ ВЈЕРА, неговатељица деце, рођена 11- V-1906 године у Петрињи срез Сисак, од оца Славка и мајке Берте, вере мојсијеве, растављена, раније са станом у Чубриној Ул! Бр. 4. II. код Мохарића Ивана.

Именована је у Београд дошла 11- XI-1940 године и пријавила се у горе напоменућу улици и број, одкле се је одјавила 14- XII-1940 године непознато.

На терену се није могло тачно установити, да ли је отац Бертин Славко аријевац, што се види из предњег да јој је мајке јеврејка.

Незино девојачко презиме је _____ и изгледа да јеј је био муж раијевац, са којим је у браку имала једно женско дете, којес се наводно сада налази у Арвацкој.

Предњи извештај достављам с молбом ради знања.

24 септембра 1942 године .

Београд.

Јерфоски
полицејски агент У. г. Б.

ИЛБ, УГБ - СП, II - 8/33, к. 149/35

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

24 септембра 1942 године.
БЕОГРАД.

15

ОТСЕКУ ЗА ЈЕВРЕЈЕ
Управе града Београда

БЕОГРАД.

Четнички одред Војводе Горњо-Колубарског у Барошевцу уз акт свој Ч.Бр.1117/42 спровео је овом одељењу КАВИЕ ВЈЕРУ, одгојитељицу деце, рођену 11 V 1904 године у Петрињи, од оца Славољуба и мајке Беате рођене Хајил, наводно разведена, хрватског порекла вере католичке, мајка једног детета, због тога што је наводно као Хрватица била нерасположена пре ма Србима и то своје нерасколочење отворено испољавала.

Вођеним извиђајиманије могло бити утврђено оно што је у наведеном акту речено, али се путем провере установило да је именована јеврејског порекла, што се види из њеног картона у Централној пријавници из 1928 године, на коме стоји да је имана Кауфман Вера, рођена Карић, мојсијеве вере, рођена од оца Славка и мајке Берте, рођене Хејмер. По овом картону именована је вођена све до 1937 године, када јој се од 14 јуна губи сваки траг без одјављивања.

У Централној пријавници прођађен је други картон именоване од 11 XI 1940 године, када се пријавила као Кавић Вјера, рођена од оца Славка и мајке Берте, вере Мојсијеве, расављена, са поклапајућим подацима о датуму и месту рођења, с тим да је 14 XII 1940 године одјављена из улице Чубрине Бр.4 за "непознато".

Очигледно је да је именована Јеврејског порекла, али је потребно испитати проценат, због чега се спроводи том Отсеку на даљи законски поступак.

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф отсека III, полициј. комесар,

P.
Кривописац
напоменутог
акта у досије,
зашто је Вјера
са јеврејског порекла

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф отсека III, полициј. комесар,

25/
IX-42

В. Зец
М. Јанковић

ИАБ, 7АБ - СА III - 8/33, к. 199/35